

ROMÂNIA

TRIBUNALUL HARGHITA
SECȚIA CIVILĂ

SENTINȚA CIVILĂ Nr.

Ședința publică din data de 2011

Completul compus din:

Președinte:

Grefier :

Pe rol pronunțarea hotărârii privind acțiunea de contencios administrativ și fiscal promovată de reclamanta **S.C. SRL**, cu sediul în municipiul , str. județul Harghita, în contradictoriu cu pârâta **DIRECȚIA GENERALĂ A FINANȚELOR PUBLICE HARGHITA**, cu sediul în municipiul Miercurea Ciuc, str. Revoluției din Decembrie nr.20, județul Harghita, având ca obiect anulare act administrativ.

La apelul nominal făcut în ședința publică se constată lipsa părților. Procedura este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefier care învederează instanței că dezbaterea cauzei a avut loc în ședința publică din data de 28 septembrie 2011, mersul fiind consemnat în încheierea din acea zi, care face parte integrantă din prezenta sentință civilă.

TRIBUNALUL,

Deliberând, constată următoarele:

I. Prin cererea înaintată la această instanță în data de .2011 și înregistrată sub nr. /96/2011, reclamanta **S.C.**

S.R.L., cu sediul în municipiul , str. nr. , județul Harghita, în contradictoriu cu pârâta **Direcția Generală a Finanțelor Publice Harghita**, cu sediul în municipiul Miercurea Ciuc, str. Revoluției din Decembrie nr. 20, județul Harghita, a solicitat ca prin hotărârea ce se va pronunța să se dispună:

- anularea în parte a Deciziei nr. 56/ .2010 și în consecință obligarea intimății la soluționarea pe fond a contestației formulate de subscrisa cu privire la pct. 2 și 3 (pentru sumele de lei debite și lei, majorări și penalități de întârziere)

- obligarea intimății la emiterea deciziei referitoare la obligațiile de plată accesorii în cuantum de lei, incluse la pct. 4 din Decizia nr. 56/ .2010.

În fapt, prin cererea de deschidere a procedurii insolvenței, formulate în cadrul dosarului nr. /96/2009 aflat pe rolul Tribunalului Harghita, DGFP Harghita s-a arătat că reclamanta datorează bugetului consolidat al statului suma de lei, compusă din lei debite și lei majorări de întârziere, ulterior, reclamanta efectuând plăți în perioada 30.03.2009-13.01.2010 către bugetul de stat în cuantum total de RON, motiv pentru care părțile de comun acord au decis suspendarea cauzei.

În data de .2010 DGFP Harghita depune la dosar o cerere de repunere a cauzei pe rol, având în vedere că societatea ar fi cumulat noi datorii, suma totală a obligațiilor ridicându-se la RON.

În dovedirea acestei pretenții se anexează actul contestat, respectiv Fișa sintetică totală, fără a exista vreun alt act care a stat la baza solicitărilor creditoarei.

Având în vedere susținerile intimatei privind existența unei creanțe certe, lichide și exigibile, precum și practica Tribunalului Harghita care, în procedura insolvenței consideră inadmisibilă contestarea creanțelor fiscale, ne-am văzut obligați a formula contestație în baza prevederilor art. 205 Cod procedură fiscală împotriva FISEI SINTETICE TOTALE din data de 01.04.2010 și a actelor care au stat la baza emiterii acesteia, solicitând anularea actelor atacate și stabilirea cuantumului real al datoriilor subscrisei.

Prin completările depuse la solicitarea organului fiscal, s-a arătat faptul că procedura prealabilă se referă la toate actele în baza cărora se stabilește debițul, pe care însă nu le pot identifica, atâta timp cât nu s-a comunicat societății niciun act, ci doar s-a depus la dosar o fișă sintetică.

De asemenea, reclamanta a solicitat ca în măsura în care în opinia instituției fiscale Fișa sintetică totală nu poate fi asimilată unui act administrativ, să li se comunice actele prin care se stabilește datoria fiscală, pentru a exercita dreptul prevăzut de art. 205 Cod procedură fiscală.

Prin Decizia nr. 56/ .2010 intimata a soluționat contestația noastră, după cum urmează:

- respinge ca inadmisibilă contestația împotriva Fișei sintetice totale din data de 01.04.2010, emis de AFP

- respinge ca inadmisibilă contestația pentru suma de lei reprezentând debite declarate prin declarații fiscale de către SC SRL

- respinge ca nedepusă în termen contestația pentru suma de lei; reprezentând majorări și penalități de întârziere

- respinge ca prematur formulată contestația pentru suma de lei, reprezentând majorări de întârziere calculate pe perioada 24.09.2009-01.04.2010.

Societatea reclamantă consideră că decizia este neîntemeiată, solicitând admiterea acțiunii.

Referitor la suma de lei, debite datorate, nu contestă faptul că acestea au fost evidențiate în baza declarațiilor fiscale depuse,

însă se arată că deși a efectuat plăți considerabile, recunoscute de organele fiscale, sumele respective nu au fost diminuate în vreun fel.

Astfel, organul investit cu soluționarea contestației avea obligația de a verifica dacă în speță au fost respectate dispozițiile art. 115 Cod procedură fiscală privind Ordinea stingerii datoriilor fiscale, care stabilesc modul de distribuire a sumelor încasate de la contribuabil, în ipoteza unor plăți parțiale.

În ceea ce privește respingerea ca tardivă a contestației în privința majorărilor și penalităților de întârziere în sumă de lei, consideră decizia atacată netemeinică pentru aceleași considerente. Se reține că penalitățile au fost stabilite prin acte administrative comunicate reclamantei în perioada 17.06.2002-20.10.2009, prin remitere sub semnătură, astfel încât contestația, înregistrată la 11.06.2010 a fost depusă cu încălcarea dispozițiilor imperative referitoare la termenul de depunere.

Contestația nu viza existența și întinderea acestor sume la momentul emiterii deciziilor de accesorii sau anexelor de calcul înșiruite la filele 2-4 din decizie. Ca și în cazul debitelor de bază, a invocat faptul că s-au efectuat plăți continue, astfel încât cuantumul penalităților s-a diminuat, nefiind cel indicat de intimată.

De altfel, din însăși motivarea deciziei rezultă vădite neconcordanțe, după cum urmează:

- la fila 2 se arată că majorările și penalitățile sunt în cuantum de lei, din care lei stabilite prin decizii comunicate în perioada 17.06.2002-20.10.2009 și lei majorări calculate prin programul informatic și neinstitute

- la fila 4 se reține că suma plătită de societate în cursul anului 2010 în sumă totală de lei a fost luată în considerare

- astfel, în mod evident, nu s-a procedat la scăderea sumei de lei din penalitățile instituite, cuantumul total al majorărilor fiind greșit evidențiat.

În ceea ce privește punctul 4 din decizia atacată, este de acord cu excepția prematurității, însă în acest caz organul de soluționare trebuia să dea curs solicitării reclamantei de a se comunica decizia referitoare obligațiile de plată accesorii, care constituie titlu de creanță, pentru a-și putea exercita drepturile prevăzute de art. 205 Cod procedură fiscală.

Având în vedere faptul că organul fiscal rămâne în continuare în tăcere sub acest aspect, susținând totuși existența unei creanțe certe, lichide și exigibile și în privința acestor valori, solicită obligarea intimatei la emiterea și comunicarea deciziei respective, pentru a-i permite exercitarea drepturilor reglementate de lege.

Se mai arată că, în ceea ce privește solicitarea de obligare a intimatei la soluționarea pe fond a contestației, din prevederile art. 218, alin. 2 Cod procedură fiscală, potrivit cărora „deciziile emise în soluționare contestației pot fi atacate la instanța judecătorească de contencios administrativ competentă”, rezultă că instanța nu poate fi sesizată în vederea exercitării controlului de legalitate asupra substanței

măsurilor dispuse decât după finalizarea procedurii administrative prin emiterea unei decizii care să analizeze fondul raportului juridic fiscal (I.C.C.J., Secția de contencios administrativ și fiscal, Decizia nr. 2352 din 4 mai 2007).

Astfel, instanța supremă a stabilit că, în ipoteza în care organul de soluționare a contestației a considerat în mod greșit că nu se impune analiza pe fond a cauzei, făcând aplicarea art. 182 alin. (5) din același act normativ (art. 213, alin. 5 după renumerotare), instanța sesizată cu o acțiune în contencios administrativ urmează să dispună obligarea acestuia la soluționarea pe fond a contestației.

În drept se invocă dispozițiile art. 218, alin. 2, art. 115 Cod procedură fiscală, art. 112 și urm., art. 242, alin. 2 Cod procedură civilă, Legea 554/2004 privind contenciosul administrativ.

II. Pârâta a depus întâmpinare prin care a solicitat respingerea acțiunii.

În motivare, se arată că, potrivit art. 206 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003, republicată: "Obiectul contestației îl constituie numai sumele și măsurile stabilite și înscrise de organele fiscale în titlu de creanță sau în actul administrativ fiscal atacat.." iar potrivit articolului 209 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003, republicată:

(1) Contestațiile formulate împotriva deciziilor de impunere, a actelor administrative fiscale asimilate deciziilor de impunere,[...]"

La **art. 107.1. din HG nr. 1050/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a OG nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, se prevede că,**

"Titlul de creanță este actul prin care, potrivit legii, se stabilește și se individualizează obligația de plată privind creanțele fiscale, întocmit de organele competente sau de alte persoane îndreptățite potrivit legii. Asemenea titluri pot fi:

a) decizia de impunere emis de organele competente, potrivit legii;"

Se mai arată că, fișa sintetică totală este un document editat din programul informatic SACF (sistemul de administrare a creanțelor fiscale) în care sunt evidențiate atât obligațiile declarate de contribuabil cât și actele administrative fiscale prin care s-au stabilit și individualizat creanțele fiscale, precum și plățile efectuate de contribuabil.

Titlu de creanță pentru impozitele, taxele și alte sume datorate bugetului general consolidat îl constituie decizia de impunere și actele administrative fiscale asimilate deciziilor de impunere, acestea fiind cele care produc efecte fiscale față de contribuabil, iar pe baza acestor acte se ține evidența creanțelor fiscale.

Art. 205(1) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003, republicată, privind Codul de procedură fiscală, reglementează posibilitatea de contestare, potrivit căruia contestațiile se formulează "împotriva titlului de creanță, precum și împotriva altor acte administrative fiscale", iar fișa sintetică totală în cauză nu constituie titlu de creanță sau act administrativ fiscal susceptibil de a fi contestat

Organul de soluționare a contestațiilor din cadrul D.G.F.P. Harghita nu se poate investi cu analiza pe fond a contestației, având în vedere prevederile art. 213(5) din OG nr. 92/2003, republicat, privind Codul de procedură fiscală, care precizează "Organul de soluționare competent se va pronunța mai întâi asupra excepțiilor de procedură și asupra celor de fond, iar când se constată ca acestea sunt întemeiate nu se va mai proceda la analiza pe fond a cauzei".

Totodată se mai arată că reclamanta, la data de 01.04.2010, era evidențiată cu debite datorate bugetului consolidat de stat în sumă totală de lei, reprezentând TVA, impozit pe profit, impozit pe veniturile din salarii și diferite contribuții de asigurări sociale. Fișa fiscală a societății contestatăre a fost debitată pe baza deconturilor de TVA și a declarațiilor de impozite și taxe depuse de societate la Administrația Finanțelor Publice Art. 85 alin. 1 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, prevede:

"(1) Impozitele, taxele, contribuțiile și alte sume datorate bugetului general consolidat se stabilesc astfel:

- a) prin declarație fiscală, în condițiile art.82 alin.(2) și art.86 alin.(4);
- b) prin decizie emisă de organul fiscal, în celelalte cazuri."

Potrivit art.206 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003, republicată: "Obiectul contestației îl constituie numai sumele și măsurile stabilite și înscrise de organele fiscale în titlu de creanță sau în actul administrativ fiscal atacat." iar potrivit articolului 209 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003, republicată:

(1) Contestațiile formulate împotriva deciziilor de impunere, a actelor administrative fiscale asimilate deciziilor de impunere,[...]" în continuare art.88 din OG nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, prevede faptul că

"Sunt asimilate deciziilor de impunere și următoarele acte administrative fiscale:

- a)deciziile privind rambursări de taxă pe valoarea adăugată și deciziile privind restituiri de impozite, taxe, contribuții și alte venituri ale bugetului general consolidat;
- b)deciziile referitoare la bazele de impunere;
- c)deciziile referitoare la obligațiile de plată accesorii;
- d)procesele-verbale prevăzute la art. 142 alin. (6) și art.168 alin. (2).
- e)deciziile privind nemodificarea bazei de impunere."

Debitele datorate de societate sunt obligații fiscale declarate prin declarații fiscale, nefiind stabilite prin decizii de impunere pentru obligații suplimentare, iar declarațiile fiscale nu sunt acte asimilate deciziilor de impunere.

Actele prin care s-au calculat accesorii sunt enumerate la pag. 2-3 și 7 Decizia nr. 56 din .2010 și au fost comunicate în perioada 17.06.2002. - 20.10.2009 prin remiterea sub semnătură ori prin confirmare de primire, primirea fiind confirmată de titular, în toate cazurile prin semnătură iar contestația a fost depusă la A.F.P. , la data de 11.06.2010.

Prevederile art. 207 alin.(1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, reglementează termenul de depunere a contestației, astfel: "(1) Contestația se va depune în termen de 30 de zile de la data comunicării actului administrativ fiscal, sub sancțiunea decăderii." iar art. 68 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, prevede:

"Termenele de orice fel privind exercitarea drepturilor și îndeplinirea obligațiilor prevăzute de Codul de procedură fiscală, precum și de alte dispoziții legale aplicabile în materie, dacă legea fiscală nu dispune altfel, se calculează potrivit dispozițiilor Codului de procedură civilă." în continuare art. 101 din Codul de procedura civilă prevede:

"Termenele se înțeleg pe zile libere, neintrând în socoteala nici ziua când a început, nici ziua când s-a sfârșit termenul.

Termenele statornicite pe ore încep să curgă de la miezul nopții zilei următoare.

Termenele statornicite pe ani, luni sau săptămâni se sfârșesc în ziua anului, lunii sau săptămânii corespunzătoare zilei de plecare.

Termenul care, începând la 29, 30 sau 31 ale lunii, se sfârșește într-o lună care nu are o asemenea zi, se va socoti împlinit în ziua cea din urmă a lunii.

Termenul care se sfârșește într-o zi de sărbătoare legală, sau când serviciul este suspendat, se va prelungi până la sfârșitul primei zile de lucru următoare."

Termenul de depunere a contestației prevăzut la art. 207(1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, are caracter imperativ și începe să curgă de la data comunicării actelor administrativ fiscale. În speță data comunicării potrivit art. 44(2) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003, republicată, este în perioada 17.06.2002 - 20.10.2009. așa cum rezultă din remiterea sub semnătură, precum și confirmări de primire existente la dosarul cauzei.

Din datele existente la dosarul cauzei reiese ca SC

SRL a depus contestația la data de 11.06.2010, deci peste termenul de 30 de zile prevăzut de art.207(1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscală, republicată, încălcându-se astfel dispozițiile imperative referitoare la termenul de depunere.

Se mai precizează că reclamanta a contestat majorările de întârziere calculate până la data de 01.04.2010, din care suma de lei este calculat de programul informatic SACF pe perioada 24.09.2009-01.04.2010 fără ca organul fiscal să emită decizie referitoare la obligațiile de plată accesorii aferente obligațiilor fiscale. Astfel, în conformitate cu dispozițiile art. 85 alin.(1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată:

"(1) Impozitele, taxele, contribuțiile și alte sume datorate bugetului general consolidat se stabilesc astfel:

- a) prin declarație fiscală, în condițiile art. 82 alin. (2) și art. 86 alin. (4);
- b) prin decizie emisă de organul fiscal, în celelalte cazuri. "

Având în vedere aceste dispoziții legale, organul de soluționare a contestațiilor a reținut ca în materia impunerii legiuitorul a prevăzut, în mod expres și limitativ, o anumită categorie de acte administrative fiscale prin care se stabilesc obligații bugetare suplimentare, dispoziții de la care nu se poate deroga în mod unilateral.

Potrivit articolului de lege menționat, doar declarația fiscală și decizia de impunere constituie titluri de creanță prin care se pot stabili în sarcina contribuabililor obligații de plată de natura impozitelor, taxelor, contribuțiilor sau altor sume datorate bugetului general consolidat. Pentru majorările de întârziere calculate de programul informatic organul fiscal emite Decizie referitoare la obligațiile de plată accesorii aferente obligațiilor fiscale.

III. A fost administrată proba cu înscrisuri.

IV. Tribunalul reține că reclamanta a depus contestație împotriva Fișei sintetice totale din data de 01.04.2010 și a actelor care au stat la baza acesteia.

Fișa sintetică totală nu face obiectul cauzei, deoarece reclamanta nu a atacat prin prezenta acțiune Decizia de soluționare a contestației formulate împotriva ei.

V. În ce privește actele care au stat la baza emiterii fișei, Tribunalul constată că reclamanta nu pretinde că acestea nu ar fi fost emise în mod legal și temeinic (pentru suma de lei este vorba de declarații fiscale depuse de reclamanta însăși), ci că, între timp, a efectuat plăți care au diminuat obligațiile fiscale, or plata obligațiilor nu poate atrage nulitatea titlului de creanță prin care sunt stabilite.

Pe de altă parte, contestarea actelor administrative fiscale, prin care s-au stabilit accesoriile în sumă de lei, este tardivă, așa cum a reținut pârâta, iar reclamanta nu a contestat această împrejurare.

VI. Plățile efectuate în contul datoriei fiscale au relevanță numai pentru executarea actului administrativ fiscal prin care sunt stabilite și, indiferent de practica Tribunalului Harghita în materia insolvenței, judecătorul sindic verifică existența titlului de creanță și deducerea plăților efectuate, din totalul datoriei. Problema plăților efectuate nu poate fi în niciun caz adusă în fața instanței de contencios administrativ pe calea contestării actelor administrative fiscale prin care s-au stabilit datoriile plătite, deoarece, așa cum s-a arătat mai sus (par. V), plata nu influențează legalitatea și temeinicia actului administrativ fiscal.

VII. În privința celui de-al doilea capăt de cerere, Tribunalul reține că, potrivit art. 218 alin. 2 din Codul de procedură fiscală, poate face obiect al acțiunii în contencios administrativ numai decizia de soluționare a contestației formulate împotriva lipsei actului administrativ fiscal (art. 205 alin. 1 și 2, art. 206 alin. 2, art. 209 alin. 3 din Codul de procedură fiscală), or reclamanta nu a formulat o astfel de contestație. Contestația reclamantei nu a vizat lipsa actului administrativ, ci suma de lei, menționată în Fișa sintetică totală din data de 01.04.2010 (par. IV), și a fost respinsă ca prematură, cu motivarea că nu a fost emis vreun act administrativ fiscal de stabilire a acestei datorii.

VIII. În concluzie, acțiunea reclamantei este neîntemeiată.

**PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII,
HOTĂRĂȘTE:**

Respinge acțiunea formulată de reclamanta **S.C.**
S.R.L., cu sediul în municipiul _____ str. _____ nr. _____ județul
Harghita, împotriva pârâtei **Direcția Generală a Finanțelor Publice**
Harghita, cu sediul în municipiul Miercurea Ciuc, str. Revoluției din
Decembrie nr. 20, județul Harghita, ca neîntemeiată.

Cu drept de recurs în 15 zile de la comunicare.

Pronunțată în ședință publică, azi,

2011.

Președinte

Grefier

S.s. indescifrabil

s.s. indescifrabil

Pentru conformitate